

Dosarul nr.1-1860/2021

1-21098140-12-1-01072021

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

22 decembrie 2022

mun.Chișinău

Judecătoria

Chișinău

(*sediul Buiucani*)

Instanța compusă din:

Președinte

de

ședință,

judecător

Elena Ungureanu

Grefier

M.Gonța,

Cristina Roșcovan-Filimancov

Cu participarea:

Procurorului

Cristina Novac

Avocatului în interesele inculpatului

Mihail Gafton

a judecat în ședința de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală privind învinuirea lui:

Buzovschi Stanislav Nicolae, d.n. *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.*****, celibatar, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, nu are grad de invaliditate, nu are titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, posedă limba în care se desfășoară procesul, anterior judecat prin:

- *sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 10.03.2011, în baza art.186 alin.(2) Cod penal, modificată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07.06.2011, la pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare, suspendată condiționat pe perioada de probațiune de 2 ani;*

- *sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 06.02.2013, în baza art.186 alin.(5) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art.85 C, la pedeapsa definitivă sub formă de 8 ani închisoare;*

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) și art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal,

Termenul de examinare a cauzei: 21.07.2021-22.12.2022.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

Buzovschi Stanislav Nicolae, la data de 12 octombrie 2020, aproximativ la ora 19:00 min., urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla în ap.43, amplasat pe adresa mun.Chișinău, str.N.Zelinschi 5/1, în ospeție la Turuta Maxim, sub pretextul efectuării unui apel telefonic, a intrat în posesia telefonului mobil de model „Samsung A20”, în care era instalată cartela SIM cu nr.068662227, în valoare de 4000 lei, ce aparține lui Turuta Maxim, după care i l-a înstrăinat lui Răilean Andrei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună considerabilă.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Buzovschi Stanislav pe acest episod au fost calificate în baza **art.190 alin.(2) lit.c)** Cod penal, ca *escrocherie, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Potrivit rechizitoriului, **Buzovschi Stanislav Nicolae**, se învinuiește că, la data de 12 octombrie 2020, aproximativ la ora 19:00 min., urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla în ap.43, amplasat pe adresa mun.Chișinău, str.N.Zelinschi 5/1, în ospeție la Turuta Maxim, pe ascuns a sustras bani în sumă

de 19 000 lei, ce aparțineau lui Turuta Maxim, astfel, cauzându-i părții vătămate o daună considerabilă.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Buzovschi Stanislav pe acest episod au fost calificate în baza **art.186 alin.(2) lit.d)** Cod penal, ca *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

În ședința de judecată, Buzovschi Stanislav deși a fost prezent la ședința de judecată unde i-au fost explicate drepturile și obligațiile sale, ulterior, în ședința de judecată nu s-a prezentat pentru a da declarații, nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale, fiind înștiințat legal despre data, ora și locul examinării cauzei.

Mai mult ca atât, potrivit încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29.09.2022, instanța a dispus anunțarea în căutare a inculpatului Buzovschi Stanislav, fiind pornit dosarul de căutare nr.2022420419, și în temeiul art.321 alin.(2) pct.1) și (6) Cod de procedură penală, a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului.

Martorul Railean Andrei, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat instanței că, din sală îl cunoaște pe Buzovschi Stanislav, când au fost vecini, l-a văzut de vreo două ori pe str.Grenoble 130, nu sunt în nici într-un fel de relații.

În octombrie 2020 se afla pe adresa str.Grenoble 130, apartamentul nu știe, în ospetie la Buzovschi Stanislav. Mai erau încă 3-4 persoane prieteni de a lui Buzovschi, pe care nu îi cunoaște. Toți împreună jucau cărți, la o sumă de bani. El a câștigat jocul, Buzovschi neavând bani, i-a propus în locul banilor un telefon mobil de culoare neagră, modelul nu ține minte. El i-a spus că nu are nevoie de telefon. Ieșind în coridor, s-a întâlnit cu un vecin de al său pe nume Alexandru, familia nu-i știe, și -a spus lui Stanislav să îl întrebe pe Alexandru dacă nu are nevoie de telefon, poate îl vinde lui. Astfel, Stanislav s-a înțeles cu Alexandru să îi vândă telefonul, Alexandru i-a achitat lui Stanislav bani pentru telefon, prețul nu știe, după ce Stanislav s-a achitat cu el cu acei 500 lei pierduți în jocul de cărți. După aceasta s-au despărțit. Peste o săptămână a fost telefonat și chemat la IP Botanica, unde i s-a spus referitor la telefonul care i l-a propus Stanislav, să îl aducă înapoi, el a povestit situația. Astfel, s-a apropiat de Alexandru și i-a spus ce este cu telefonul dat, precum că este furat, i-a dat 500 lei lui Alexandru, care i-a restituit telefonul și l-a dus la poliție. Astfel, Stanislav a rămas dator lui cu 500 lei.

La întrebările adresate, martorul a declarat că, atunci când Buzovschi i-a propus să cumpere telefonul, martorul l-a întrebat dacă nu este furat, la care Stanislav a zis că totul este în regulă. Menționează că, telefonul era cu parolă și Alexandru nici nu s-a folosit de el. Nu știe dacă era cartela SIM în telefon, căci nu l-a deschis, nu s-a uitat la el. Nu știe dacă Stanislav mai locuia cu cineva în apartament, doar când a jucat în cărți mai erau vreo 3 persoane. Careva sume de bani la Stanislav nu a văzut. Nu s-a discutat în acea zi despre bani. Au jucat toți în cărți, dar a pierdut doar unul, și anume Stanislav. La f.d.21 și pe verso este semnătura lui. Manuscrisul la fel î-i aparține. Susține declarațiile făcute în ședința de judecată. Stanislav i-a propus telefonul, invocând că nu are bani să-i dea.

Totodată, în cadrul cercetării judecătorești au fost cercetate următoarele mijloace de probă administrate la faza urmăririi penale, instanța reținând următoarele:

-procesul-verbal de examinare a obiectelor din 14.12.2020, potrivit căruia, a fost examinat telefonul mobil de model „Samsung A20” de culoare neagră fără cartelă SIM. Telefonul este în stare de funcționare fără careva deteriorări. Telefonul mobil a fost recunoscut drept corp delict și restituit spre păstrare părții vătămate (f.d. 22);

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

În conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Probele sus-menționate, fiind cercetate în cadrul ședințelor de judecată, instanța le apreciază ca fiind pertinente, concludente și utile, deoarece au fost administrate cu respectarea cerințelor legislației procedural-penale și au legătura directă cu stabilirea circumstanțelor, care urmează a fi dovedite în prezenta cauză penală. Luate în cumul aceste probe, instanța le apreciază ca fiind suficiente pentru soluționarea cauzei penale și pentru stabilirea vinovăției inculpatului Buzovschi Stanislav în comiterea infracțiunii prevăzute de **art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal**.

În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor,

instanța apreciază, că la caz a avut loc fapta de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, cu cauzarea de daune considerabile, de săvârșirea căreia este învinuit Buzovschi Stanislav.

Instanța reține declarațiile martorului Railean Andrei, care sunt consecutive, logice, se coroborează și se confirmă obiectiv cu celelalte probe administrate în susținerea învinuirii, iar careva circumstanțe care ar afecta credibilitatea acestor declarații (cum ar fi relații ostile, sau interesul martorului în condamnarea inculpatului) – nu au fost stabilite, ceea ce permite instanței să le accepte drept veridice și admisibile.

Starea de fapt reținută de instanță și vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită cu probele administrate în cauză. Astfel, probele enunțate sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că Buzovschi Stanislav, la data de 12 octombrie 2020, aproximativ la ora 19:00 min., urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla în ap.43, amplasat pe adresa mun.Chișinău, str.N.Zelinschi 5/1, în ospeție la Turuta Maxim, sub pretextul efectuării unui apel telefonic, a intrat în posesia telefonului mobil de model „Samsung A20”, ce aparține lui Turuta Maxim, după care i l-a înstrăinat lui Răilean Andrei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună considerabilă, astfel a comis infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(2) lit.c) Cod Penal.

Cu referire la calificarea faptelor inculpatului stabilite în ședință de judecată, instanța reține că, dispoziția art.190 Cod penal, incriminează sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare.

Obiectul juridic special al escrocheriei are un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. *Obiectul juridic secundar* al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere. În ipoteza infracțiunii de escrocherie, nu se întrevade un alt procedeu de evitare a comportării necorecte, decât atenția și prudența persoanelor care trebuie să se bazeze pe acel minim de încredere acordat altuia, dar și să respecte libertatea manifestării de voință din partea altuia.

Obiectul material al escrocheriei este format din banii sau bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

La caz, obiectul material îl reprezintă telefonul mobil de model „Samsung A20”.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.190 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, sau invers; în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului, părților actelor juridice anulabil; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Acțiunile lui Buzovschi Stanislav prin care a fost realizată *latura obiectivă* s-au manifestat prin inducerea în eroare a lui Turuta Maxim, căruia i-a prezentat ca adevărată fapta mincinoasă, și anume sub pretextul necesității unui apel telefonic a intrat în posesia telefonului mobil de model „Samsung A20” , după care i-l-a înstrăinat lui Răilean Andrei.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate - aspect dovedit prin circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești, și anume din declarațiile martorului Răilean Andrei.

Subiectul infracțiunii specificate la art.190 CP este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Astfel, inculpatul, care la momentul săvârșirii faptelor prejudiciabil avea împlinită vârsta de 28 de ani, întrunește criteriilor de subiect al infracțiunii prevăzute de art.190 Cod penal.

Astfel, contrapunând faptele stabilite în urma analizei probelor administrate, la componența de infracțiune de escrocherie, instanța de judecată conchide că, vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate a fost dovedită, acesta urmând a fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de **art.190 aln.(2) lit.c) Cod penal**– *escrocheria, sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Pe episodul de învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, instanța reține următoarele:

Potrivit art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

În conformitate cu prevederile art.99 alin. (2) Cod procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar după dispoziția art.100 alin. (4) al aceluiași cod, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Conform prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința *numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată*.

Examinând în totalitate probele prezentate de către părți în ședința de judecată, instanța reține că, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Astfel, examinând cauza penală, instanța de judecată ajunge la concluzia că, în speță, *lipsește fapta infracțională pe episodul de învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal*, ceea ce duce implicit la inadmisibilitatea tragerii la răspundere penală.

Raționamentul dat se fundamentează pe faptul că sentința de achitare se adoptă în baza temeiului prevăzut la art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură

penală – „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*”, în cazul inexistenței unei fapte în materialitatea ei, adică atunci când nu s-a produs nici o schimbare în realitatea obiectivă.

Conform rechizitoriului, inculpatului i se incriminează că, la data de 12 octombrie 2020, aproximativ la ora 19:00 min., urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla în ap.43, amplasat pe adresa mun.Chișinău, str.N.Zelinschi 5/1, în oșpeție la Turuta Maxim, pe ascuns a sustras bani în sumă de 19 000 lei, ce aparțineau lui Turuta Maxim, astfel, cauzându-i părții vătămate o daună considerabilă.

Componenta infracțiunii este alcătuită dintr-un sistem complex de elemente constitutive, printre care se enumeră: *obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă*. Celor patru elemente constitutive le corespund anumite semne, ce caracterizează aceste elemente constitutive.

Latura obiectivă reprezintă unul dintre cele patru elemente constitutive ale componenței infracțiunii și constă în totalitatea condițiilor cerute de norma de incriminare privitoare la actul de conduită pentru existența infracțiunii.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii se caracterizează printr-un grup de semne ce determină aspectul exterior al comportamentului persoanei. Sunt recunoscute următoarele semne ale laturii obiective: a) fapta prejudiciabilă (semnul material); b) urmările prejudiciabile; c) legătura de cauzalitate dintre fapta și urmările prejudiciabile; d) locul, timpul, metoda, instrumentele/mijloacele comiterii infracțiunii, circumstanțele, ambianța comiterii infracțiunii, produsul infracțiunii, situația-premisă.

Numai unul dintre semnele laturii obiective enumerate anterior caracterizează absolut toate componențele infracțiunii.

Acest semn este fapta prejudiciabilă (fapta materială).

Fapta prejudiciabilă (fapta materială) reprezintă semnul principal al laturii obiective și constă din actul de conduită interzis.

Activitatea fizică ce constituie semnul material al laturii obiective a infracțiunii este desemnată de legiuitor printr-o expresie denumită „*verbum regens*”.

Fără o activitate exterioară nu poate exista infracțiunea. Deci, orice infracțiune reprezintă o faptă, o activitate materială care se manifestă sub formă de acțiune sau inacțiune.

Acțiunea infracțională este aceea prin care se face ceva ce nu trebuie de făcut, ce este interzis printr-o normă de conduită prohibitivă; ea realizează încălcarea unei interdicții și realizează o acțiune ilicită.

Apreciind în ansamblu, prin prisma cercetării nemijlocite a probelor anexate la cauza penală și celor administrate și concomitent examinate pe parcursul cercetării judecătorești, audiind declarațiile martorului acuzării, analizând în totalitatea lor materialele cauzei penale din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată ajunge la concluzia, că învinuirea formulată inculpatului de către organul de urmărire penală, în ședința de judecată *nu și-a găsit confirmare*, motiv din care, conform art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, inculpatul Buzovschi Stanislav, urmează a fi achitat și reabilitat în temeiul art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal.

În concluzie la argumentele punctate mai sus, instanța de judecată consideră că alegațiile procurorului nu și-au găsit confirmare în vedere susținerii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii de furt incriminate. De către acuzatorul de stat, *nu a fost prezentată nici o probă, care ar confirma vinovăția lui Buzovschi Stanislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal*, prin urmare, **nu s-a dovedit existența semnelor material (faptei prejudiciabile) al laturii obiective a infracțiunii**, ceea ce înseamnă inexistența faptei incriminate, în sensul explicat mai sus.

La fel, instanța conchide că, din probele examinate în cadrul cercetării judecătorești, nu rezultă date informative clare și precise, ele nu conțin împrejurări de constatare asupra inculpatului privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 Cod penal.

Astfel, instanța de judecată apreciază că înainte de a fi o problemă de drept, regula *in dubio pro reo* este o problemă de fapt, înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilitate,

ci pe certitudinea dobândită pe baza de probe decisive, complete, sigure în măsură să reflecte realitatea obiectivă (fapta supusă judecății). Numai așa se formează convingerea, izvorâtă din dovezile administrate în cauză, că realitatea obiectivă (fapta supusă judecății) este, fără echivoc, cea pe care o înfățișează realitatea reconstituită ideologic cu ajutorul probelor.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal reglementat de art.24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Iar, potrivit prevederilor art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza *Capean v. Belgiei* din 13.01.2005 a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art.6§2 și e obligatoriu, *inter alia*, că sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței CEDO și încălcarea prevederilor art.24 și 26 Cod de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului.

Instanța cobchide în esență că, mijloacele de probă administrate *nu sunt în măsură să demonstreze dincolo de orice dubiu rezonabil implicarea inculpatului în comiterea faptei prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal.*

În acest sens, instanța reține că Buzovschi Stanislav urmează a fi *achitat pe episodul respectiv*, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, adică în baza temeiului prevăzut la art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală.

Constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de **art.190 alin.(2) lit.c)** Cod penal, instanța stabilește acestuia pedeapsa.

Potrivit art.61 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art.75 alin.(1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța constată că, infracțiunea comisă de Buzovschi Stanislav face parte din categoria celor mai puțin grave, conform art.16 alin.(3) Cod penal.

Raportând aceste prevederi, se reține că un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei, îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului.

Privind persoana celui vinovat instanța a stabilit că, inculpatul este celibatar, fără persoane la întreținere (*f.d.27*), la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află (*f.d.42, 43*), anterior judecat (*f.d.29-32*).

Circumstanțe atenuante, instanța nu a reținut în privința inculpatului.

Circumstanțe agravante instanța reține -săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune care au relevanță pentru cauză.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată are în vedere că în calitate de măsură de constrângere statală, pedeapsa, este și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care urmărește scopul restabilirii echității sociale, corectării condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Deasemenea, ține cont de faptul că categoria și termenul pedepsei echitabil a fi aplicate inculpatului, este în

dependență directă de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei care atenuează și care agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din circumstanțele date, precum și de personalitatea inculpatului, de atitudinea și comportamentul ultimului pe parcursul examinării cauzei care intenționat s-a eschivat de la examinarea cauzei fiind anunțat în căutare, anterior a fost condamnat și nu a mers pe calea corijării comițând infracțiuni similare, nu a dedus concluziile necesare, instanța de judecată ajunge la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, care va fi în stare să atingă scopul scontat.

Instanța conchide că o pedeapsă nonprivativă de libertate va duce la îndepărtarea de la scopul legii penale care trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei prin realizarea dreptății inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor, iar inculpatul nu va conștientiza pericolul social al acțiunilor sale.

La fel, la aplicarea pedepsei, reieșind din comportamentul inculpatului pe parcursul examinării cauzei, instanța conchide că, aplicarea unei pedepse minime, nu va asigura corectarea și corijarea inculpatului. Astfel, aplicarea pedepsei în cuantumul stabilit îl va convinge pe inculpat că respectarea legii penale este o necesitate.

În conformitate cu art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Se impune a fi menționat faptul că, inculpatul se eschivează de la prezentare în instanța de judecată, fiind anunțat în căutare.

În acest sent, instanța consideră oportună aplicarea în privința lui Buzovschi Stanislav a măsurii preventive— arestul preventiv, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Potrivit art. 397 alin. (3) și (5) Cod de procedură penală , în coroborare cu art.162 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delict.

Corpul delict: telefonul mobil de model „Samsung A20”, care a fost restituit părții vătămate prin ordonanța din 14.12.2020 (*f.d.26*) – în temeiul art.162 alin.(1)

pct.3) Cod de procedură penală – urmează a fi lăsat proprietarului legal, după rămânerea definitivă a sentinței.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

În temeiul celor expuse, în conformitate cu prevederile art.384- 385, art.389, art.390 alin.(1) pct.1), art.392-397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se achită Buzovschi Stanislav Nicolae, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de **art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal**, din motiv că *nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*.

Buzovschi Stanislav Nicolae se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de **art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal** și în baza aceste Legi, i se stabilește pedeapsa sub formă de **1 (un) an și 4 (patru) luni închisoare**, în penitenciar de tip semiînchis, *cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 ani*.

Se aplică în privința lui *Buzovschi Stanislav Nicolae* măsura preventivă - **arestul preventiv**, până la intrarea sentinței în vigoare.

Termenul de executare a pedepsei cu închisoare stabilite în privința lui **Buzovschi Stanislav Nicolae**, urmează a fi calculat din *momentul reținerii* și punerii în executare a pedepsei.

Corpul delict: telefonul mobil de model „Samsung A20”, care a fost restituit părții vătămate prin ordonanța din 14.12.2020 (**f.d.26**) – în temeiul art.162 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală – urmează a fi lăsat proprietarului legal, *după rămânerea definitivă a sentinței*.

Sentința este cu drept de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președinte de ședință,
judecător
Elena Ungureanu

